

POVIJESNI ARHIV
BUŠEVAC

Broj 3/110/16. 1964.

OGRANAK SELJAČKE SLOGE

GLAS BUŠEVCA

Br. 3. prosinac 1964.

GLAS - BUŠEVCA

INFORMATIVNI LIST SVAKODNEVNIH DOGAĐAJA MJESTA BUŠEVAC

Izdaje: Ogranak Seljačke Sloge - Buševac

Glavni i odgovorni urednici: Josip Kovačević i Mijo Robić, prof.
Ostali članovi uredništva: Josip Robić, Stjepan Robić, stud. ekon.
Ivan Rožić, stud. filoz. i Josip Rožić, dipl. ekon.

Tehnički suradnici: Marica Detelić i Ivan Kos

List izlazi povremeno

Godina I

Broj 3

Prosinac 1964.

PREDGOVOR

Već na uobičajeni način postala je praksa, kako je to obično u gotovo svim djelima, da se na početku lista uredništvo pojavi sa par riječi. I ovom prilikom želi uredništvo da se izjasni, odnosno da skine sa svojih leđa teret, koji ga tišti već od izlaska prošlog broja. - Naime radeći dalje na štampanju lista susrećemo se stalno sa novim problemima, odnosno starih se teško otarašujemo. Problem je svakako najveći prilikom dobivanja članaka, iako je mnogo ljudi zainteresirano za sadržaj lista te daje svoje primjedbe, ali onog glavnog - pismenog članka - gotovo nikako da se dobije. Progovara se na tome, što se pojavljuju u listu samo neki dopisnici, ali upravo oni, koji najviše prigovaraju, najmanje učine. Kod svega toga shaša pomalo krivnju i samo uredništvo odnosno karakter lista, koji izlazi povremeno tj. bez određenih datuma i to onda, kada ima dovoljno materijala. Svakako je najinteresantnije ono što nas momentano zabrinjava, pa se događa da upravo takve teme izlaze sa izvjesnim zakašnjenjem. Zbog toga uredništvo nastoji, da ima takve teme, koje su interesantne najmanje mjesec dana, te na isti način upozorava i dopisnike, da i oni tako postupe. - Da li list bio što interesantniji poželjna je svakako već saradnja svih naših mještana, bilo u ozbiljnim, zabavnim ili šaljivim temama. Zbog toga pozivamo sve naše mještane, da pomognu uredništvu, kako bi ovo imalo samo ulogu, da iz pristiglih dopisa vrši izbor, a ne da se, kao što je to sada slučaj, mora boriti za svaki i najmanji članak, da ga dobije.

I ovaj puta se pojavljujemo sa par novih članaka, koji po tematici nemaju sličnosti sa dosadašnjima. Svakako je kod toga poželjno, da i naši čitaoci daju svoje prijedloge i da ih prate materijalom. Osim uobičajenih članaka iz pojedinih društava, pojavljuje se kao daljnji nastavak "Povijesti Turoopolja" članak, koji je radjen prema istoimenoj već u prijašnjim brojevima citiranoj knjizi. Time ćemo nastaviti i dalje našu praksu. - Novost je u ovom broju svakako književni prilog, gdje će nam čitaoci ubuduće moći dati i one članke iz literature, koji su se njima posebno svidjeli. - Ovaj puta dajemo samo prijedlog, da se piše o značajnim ljudima u Buševcu, čemu već doprinosi članak iz povjesnog arhiva Buševca, gdje se opisuju takva dva značajna čovjeka, koji su se ne neki način istakli. Na kraju lista ćete naći statističke podatke rođenih, vjenčanih i umrlih u Buševcu, kao i vozni red vlaka, autobusa iz Siska i Petriņje te ZET-ov autobusni vozni red na relacijama Buševac - Zagreb odnosno Turoopolje Zagreb.

U očekivanju veće buduće saradnje želi uredništvo svim svojim mještanima i čitaocima sve najbolje u Novoj 1965. godini.

UREDNIŠTVO

OSMI KONGRES SKJ - KONGRES DOSTIGNUĆA

Os 7. do 14. prosinca 1964. godine održan je osmi kongres SKJ. Tjedan dana su predstavnici komunista Jugoslavije govorili o zadacima koji stoje pred njima, razmatrali su najaktuelnije probleme, koji tište našu zemlju i naše ljude i rečeno je mnogo toga iz srca svih građana Jugoslavije.

Sakupljeni predstavnici iz svih krajeva Jugoslavije govorili su iskreno o onom, što na ovaj ili onaj način zanima muči ili zabrinjava građane naše zemlje. Sve ovo o čemu je bilo diskutirano postalo je zadatak za komuniste i sve ostale građane naše zemlje. Konstatirano je, da je razdoblje između VII i VIII kongresa bilo ispunjeno veoma značajnim društvenim i političkim zbivanjima u svijetu i u našoj zemlji. To je period dinamičnog razvoja u našem unutrašnjem životu, period napregnutog stvaralaštva u izgradnji naše zemlje, u izgradnji društvenih odnosa naše socijalističke zajednice. Ovaj kongres je bio kongres smjelog dosljednog revolucionarnog čišćenja našeg puta od svega što nas još uvijek vuče nazad, od svega što strahuje pred daljnjim jačanjem uloge radnog čovjeka u svim oblastima edlučivanja društvenim pitanjima. Kongres je zaključio pozitivnim mjerama za borbu i poboljšanja životnog standarda svih građana Socijalističke Republike Jugoslavije

ODRŽANA JE IZBORNA KONFERENCIJA MJESNE ORGANIZACIJE SSRN - BUŠEVAC

Dana 7.11.1964. godine održana je u sali Zadrugnog doma godišnja izborna konferencija Mjesne organizacije SSRN Buševac. Na samoj konferenciji bilo je prisutno oko 250 članova podružnice, od toga veliki broj žena i omladine. Ispred Općinskog odbora SSRN Vel. Gorici na konferenciji je bio prisutan drug Remenar Nikola, sekretar Općinskog komiteta Saveza komunista Velika Gorica. Nakon otvaranja konferencije, koju je otvorio predsjednik podružnice SSRN Buševac drug Josip Robić, izabrana su radna tijela konferencije i podnešeni izvještaji.

Izvještaj o radu podružnice SSRN Buševac, bio je štampan u "Glasu Buševca" i dostavljen svim članovima podružnice par dana prije konferencije, tako da na samoj konferenciji nije bilo podnesen. Podnesen je izvještaj o blagajničkom poslovanju podružnice kao i o radu Mjesne organizacije Vukovina, koji zbog netačnosti podataka nije bio prihvaćen.

Nakon podnesenih izvještaja razvila se šira diskusija o radu podružnice u proteklom periodu, kao i o zadacima budućeg rada, na toj konferenciji obnovljena je Mjesna organizacija SSRN Buševac. Pitanja odnosa Poljoprivredna zadruga Vukovina - selo, kao i poslovanje zadruga najviše su tretirana u diskusijama, gdje su se svi diskutanti kritički osvrnuli na same odnose kao i na rad zedruge. O radu podružnice kroz proteklo razdoblje konferencija je imala pozitivno mišljenje, ali uz napomenu da su rezultati rada mogli biti i veći, da je bilo više od cjelokupnog članstva i ostalih mještana. O radu podružnice kao i o toku same konferencije, kao je pozitivno mišljenje i drug Remenar Nikola u svojoj diskusiji. On je u svojem izlaganju iznio mjesto i ulogu SSRN na jačanju socijalističkih odnosa, na razvijanje društvenog samoupravljanja, a napose na selu.

Pohvalno se izrazio na tretiranje odnosa zadruga - sela na samoj konferenciji, uz napomenu, da uz slabe strane ima i dobrih i da se i ubuduće ovim pitanjima mora posvetiti još veća pažnja, da bi se ti odnosi što bolje popravili. U svojem izlaganju dao je odgovore, na neka pitanja, koja su bila postavljena na samoj konferenciji.

Poslije diskusije prišlo se izboru novog rukovodstva podružnice kao i delegata za Općinsku konferenciju. Na prijedlog izborne komisije, koja je predložila novi Mjesni odbor a konferencija potvrdila u odbor su ušli ovi članovi:

1. Horvačić Franjo	- predsjednik	- Buševac
2. Matušin Juraj	- tajnik	- Buševac
3. Detelić Slavica	- blagajnik	- Buševac
4. Bobesić Josip	- član	- "
5. Katulić Marica	- "	- "
6. Kirin Ivan	- "	- "
7. Kirin Franjo	- "	- Novo Selo
8. Robić Josip	- "	- Buševac
9. Vnučec Ivan	- "	- "
10. Vujnović Ivan	- "	- "
11. Djuračin Franjo	- podpredsj.	- Ogulinac
12. Klečić Franjo	- član	- Ogulinac
13. Detelić Ivan	- član	- Ogulinac

DELEGATI ZA OPĆINSKU KONFERENCIJU SSRN VELIKA GORICA

1. Horvačić Franjo
2. Đurašin Franjo
3. Vnučec Ivan

Poslije izbora nastavljena je diskusija i sa tim bio je rad konferencije završen.

OSNOVANA JE MJESNA ZAJEDNICA BUŠEVAC

Nakon više rasprava, na sastancima organizacije SSRN, kao i na zboru birača, o značaju i ulozi mjesne zajednice, donjeta je odluka za njezino osnivanje. Na nedavnom izboru birača osnovana je mjesna zajednica Buševac, a u njezin sastav ulaze mjesto Buševac, Ogulinac i Novo Selo. Na tom zboru birača bio je prisutan drug Križanić Juraj, predsjednik Općinske skupštine Velika Gorica, koji je govorio o značaju i ulozi mjesne zajednice. Što je mjesna zajednica i kakva su njezina prava i dužnosti rekao je drug Križanić, naći ćemo odgovor u Statutu općine Velika Gorica, a napose u članu 207 i 213 a koji glase:

Član 207.

Mjesna zajednica je samoupravna zajednica građana, u kojoj oni ostvarju samoupravljanje i neposredno suraduju u rješavanju zajedničkih potreba iz oblasti komunalnih, socijalnih, zdravstvenih, kulturnih, prosvjetnih i drugih djelatnosti, koje služe zadovoljenju svakodnevnih potreba radnog čovjeka, porodici i domaćinstvu itd.

Član 213.

Mjesne zajednice u okviru svojih prava i dužnosti naročito: organiziraju i vode brigu o djelatnostima, koje neposredno služe za zadovoljenje svakodnevnih potreba građana, a posebno za pomoć zaposlenoj ženi putem osnivanja servisa za pomoć domaćinstvu i ustanova za djecu i omladinu, sa zadatkom vršenja pre-

ventivnog, socijalnog i zdravstvenog odgoja djece i omladine, brigu o fizičkom i tehničkom odgoju, o zabavi razonodi i organiziranju ljetovanja i odmora djece, brinu se o komunalnom uređenju područja; organiziranjem i učesćem u izgradnji komunalnih objekata brigu o njihovom korištenju i održavanju, uređenjem objekata za odbor i razonodu, dječjih sportskih objekata, brigom o čistoći, izgledu i uređenju područja, te o održavanju stambenih objekata; brinu se i pomažu razvoj društvenog samoupravljanja na svom području u svim poslovima od interesa za zadovoljenje svakodnevnih potreba građana;

upravljaju društvenom imovinom koja je dana mjesnoj zajednici na korištenje, u tvrdjaju red korištenja pašnjaka i naplaćuju pašariju upravljaju mjesnim grobljima, sajmištima i tržnicama.

organiziraju kulturno - prosvjetu, sportske i druge priredbe, osnivaju čitaonice, domove kulture i druge kulturno - prosvetne organizacije;

organiziraju i poduzimaju mjere za osiguranje protupožarne zaštite, obrane od poplava i sprečavanje drugih elementarnih nepogoda.

Drug Križanić osvrnuo se na zadatke, koji su već provedeni u djelo kao i na one, koji su zacrtani u perspektivnom planu općine, a napose na modernizaciju naših važnijih saobraćajnica (cesta) na teritoriju naše općine. On se u svojem izlaganju dotakao par važnijih pitanja, a koja su važna za svako mjesto i oko kojih bi se trebalo usmjeriti rad mjesnih zajednica, a koje nisu riješena ni u našem mjestu a to su: upravljanje društvenih domovima, briga o konemalijama, pitanje otvaranje mesnice, brijačnice i niz zanatskih usluga, asfaltiranje ulica itd.

Nakon diskusije druga Križanića, razvila se šira diskusija gdje su upravo dominirala naprijed navedena problemi mjesta, kao i još niz pitanja, koja traže da ih se što prije riješi.

Poslije diskusije prišlo se izboru Savjeta mjesne zajednice.

Lista kandidata za Savjet mjesne zajednice, a koju je predložio Odbor mjesne organizacije SSRN Buševac i odbor podružnice SSRN Ogulinac u cjelosti je prihvaćena, tako da je u Savjet ušlo 16 članova iz Buševca, 4 iz Ogulina i 1 iz Novoga Sela, a to su:

Iz Buševaca

1. Črno Katica	8. Kovačević Josip	15. Vinter Ivan
2. Črnko Matija	9. Marjanović Stjepan	16. Vnućec Ivan
3. Črnko Stjepan	10. Robić Ivan	17. Ogulinac
4. Detelić Stjepan	11. Robić Josip	1. Bartolin Ivan
5. Horvačić Franjo	12. Robić Stjepan	2. Đurašin Franjo
6. Horvačić Tomo	13. Rožić Ivan	3. Đurašin Juraj
7. Katulić Nikola	14. Rožić Marica	4. Klečić Franjo

iz Novog Sela

1. Kirin Franjo

Nakon izbora Savjeta mjesne zajednice započela je živa diskusija, kojom u zadnjih nekoliko godina završavaju svi naši sastanci, a to je pitanje gradnje škole i donešena je odluka, da se u najskorije vrijeme održi masovni sastanak SSRN, gdje će se raspraviti o novostvorenoj situaciji i donjeti odgovarajući stavovi.

Josip Robić, tajnik DVD-a Buševac:

PROŠIRENJE VATROGASNOG DOMA U BUŠEVACU

Početak 1964. god. počeli su radovi na proširenju vatrogasnog doma u Buševcu. Isti vatrogasni dom je izgrađen 1953. godine. Zbog naglog porasta stanovništva u Buševcu postao je on pre-malen, te ga se trebalo povećati, da bi se bez većih poteškoća mogli zabaviti naši mještani prilikom većih blagdana i svečanosti.

Da bi se prišlo radu najprije su sazivane sjednice vatrogasnog društva i predstavnika svih organizacija u mjestu. Dugo se nije moglo doći do konačnog rješenja, odnosno rješenje je postojalo, ali sredstava nije bilo. Ipak se uz izvjesna natezanja našlo i tome lijeka, jer su sve organizacije odlučile, da zajednički suraduju. Sakupilo se od raznih strana nešto novaca i radovi su započeli. Osnovan je i štab za izgradnju doma. U početku je on bio aktivniji, ali se kasnije nije tako isticao, pa su svu brigu kod organizacije radova preuzeli članovi Upravnog odbora DVD-a. Radovi su se redali: kopanje jama, gašenje vapna, podizanje temelja. Tada je došlo do malog zastoja, koji nije dugo trajao, jer je baš tada bilo vrijeme žetve. Baš u to vrijeme je u dvije nedelje podignut zid i postavljena krovna konstrukcija, a i novčana sredstva su se iscrpla. Nastala je pauza od tri mjeseca, jer su upravo tada bili poljoprivredni radovi u najvećem toku, pa se tako nije akcija mogla ni poduzimati. Sve akcije, koje su učinjene, bile su uglavnom nedeljom. Sami radovi, koji su vršeni, u početku nisu bili naplaćivani. Radne snage je bilo sve manje, pa je bio jedini izlaz, da se plati i radna snaga. Tako je plaćeno podžidavanje potkrovlja, žbukanje, zacija je trstine i drugo.

Prilikom prikupljanja pomoći sportsko društvo "Polet" je dodijelilo pomoć u iznosu od din 200.000.-, a Poljoprivredna zadruga u iznosu od din 100.000.- Odazivu mještana Buševca na pomoći u novcu možemo biti također zadovoljni.

Prema zaključku predstavnika svih društvenih organizacija mjesta Buševac od 28. 10. 1964. na svom sastanku, koji je održan u prostorijama Zadrugnog doma, odlučeno je, da se mjesto podijeli po rajonima i odrede ljudi, koji će sakupljati novac kao pomoć za dovršenje vatrogasnog doma. Zaključeno je također, da bi svako domaćinstvo trebalo dati po 1.000.- din ili već prema svojim mogućnostima. Ukoliko netko ne može dati novac, može svoju pomoć ponuditi u obliku davanja živežnih namirnica tj. kukuruza, krumpira ili drugog. Mjesto je podijeljeno najprije na sedam rajona, ali zbog malog broja kuća su prvi i drugi rajon spojeni u jedan.

Tako imademo šest rajona, na kojima su zaduženi:

I. Početak mjesta od Zagreba do stare škole:

1. Rožić Tomo, Kol. 111	4. Kes Ivan, Gl. 20/b
2. Robić Filip, Gl. 1/1	5. Robić Josip, Gl. 18
3. Založnik Stjepan, Kol	6. Rožić Ivan, Gl. 23

II. Stara škola do križanja

1. Vnućec Ivan, Gl. 79
2. Katulić Nikola, Gl. 101
3. Kovačević Franjo, Gl. 44

III. Križanje do kraja mjesta

1. Crnko Franjo, Gl.
2. Vinter Juraj, Gl. 121
3. Katulić Kruno, gl. 82

IV. Križanje do Novog sela:

1. Robić Mato, Kol. 6
2. Petrnac Ivan, Kol 4
3. Črnko Ivan, Kol 5

V. Križanje do stare ulice:

- 1 Sever Ivica, Kol 13.
2. Birek Stjepan, Kol 14
3. Bobesić Josip, Kol 24

VI. Stara ulica drugi dio i Rožinec:

1. Detelić Stjepan, Kol 59
2. Žugaj Stjepan, Kol. 39
3. Črnko Stjepan, Kol. 76.

Sakupljen je novac po rajonima kako slijedi:

I. rajon: Početak mjesta od Zagreba do stare škole :

1. Rožić Tomo, Kol. 111 din	1000	31. Rožić Stjepan, Gl. 12	500
2. Petračić Franjo, Gl. 1/1	1000	32. Detelić Josip, Gl. 25	1000
3. Robić Filip, Gl. 1/1	1000	33. Rožić Blaž, Gl. 14	500
4. Črnko Ivan, Gl. bb	1000	34. Robić Stjepan, Gl. 29	1000
5. Žugaj Antun, Gl. 26	500	35. Vujnović Ivan, Gl. 16	1000
6. Črnko Josip, Gl. 2/1	1000	36. Rožić Antun, Gl. 11	1000
7. Črnko Ivan, Gl. 2/a	1000	37. Rožić Vlado, Gl. 33	2000
8. Katulić Mato, Gl. 1/4	1000	38. Rožić Ivan, Gl. 33	1000
9. Lučić Josip, Gl. 1/3	1000	39. Rožić Franjo, Gl. 35	1000
10. Črnko Stjepan, Gl. 21	-	40. Žužić Slavko, Gl. 20	1000
11. Mikulin Franjo, Gl. 26	1000	41. Detelić Stjepan, Gl. 37	1000
12. Rožić Stjepan, Gl. 1/4	1000	42. Detelić Stjepan, Gl. 37	500
13. Godinić Ivan, Gl. 3	1000	43. Kos Ivan, Gl. 20/b	1000
14. Rožić Jana, Gl. 5	500	44. Rožić Josip, Gl. 43	2000
15. Rumbak Mato, Gl. 13	1000	45. Rožić Blaž, Gl. 49	1000
16. Rožić Jakob, Gl. 15	1000	46. Rožić Ivan, Gl. 47	1000
17. Katulić Drago, Gl. 19	1000	47. Djuretić Mijo, Gl. 51	1000
18. Kos Filip, Gl. 21	1000	48. Katulić Mato, Gl. 22	1000
19. Prišlin Ruža, Kol. 115	1000	49. Kajganić Božo, Gl. 53	1000
20. Grdjan Nikola, " 119	500	50. Rožić Ivan, Gl. 55	1000
21. Grdjan Nikola " 117	500	51. Rožić Josip, Gl. 57	1000
22. Mikulin Ivan " 109	500	52. Stimac Milan, Gl. 22a	1000
23. Založnik Stjepan	1000	53. Rožić Josip, Gl. 18	1000
24. Mikulin Juraj	500	54. Rožić Ivan, Gl. 23	1000
25. Katulić Katica, Gl. 1/1	1000	55. Vnućec Franjo, Gl. 59	1000
26. Katulić Stjepan, Gl. bb	1000	56. Robić Josip, Gl. 61	1000
27. Rožić Antun, Gl. 4	1000	57. Robić Nikola, Gl. 61	-
28. Rožić Franjo, Gl. 6	1000	58. Katulić Ivan, Gl. 41	1000
29. Rožić Nikola, Gl. 8	1000	59. Rožić Petar, Gl. 27	1000
30. Rožić Josip, Gl. 10	1000		

II. rajon: Stara škola do križanja

60. Rožić Kata, Gl. 69 din	1000	75. Kovačević Ivan, Gl. 91	1000
61. Robić Nikola, Gl. 73	30kg kukuruza	Kovačević Mara, 95	30 kgku
62. Robić Kata, Gl. 77	1000	77. Kovačević Slava, 97	1000
63. Rožić Stjepan, Gl. 30	2000	78. Kovačević Josip, 99	1000
64. Rožić Josip, Gl. 30a	2000	79. Robić Vera, Gl. 48	1000
65. Črnko Franjo, Gl. 83	1000	80. Katulić Mara, 101	1000
66. Vnućec Ivan, Gl. 79	1000	81. Kovačević Stjepan, 52	1000
67. Detelić Ivan, Gl. 32	1000	82. Kovačević Ivan, 103	1000
68. Zagorec Juraj, 34	1000	83. Rožić Juraj, gl. 85	1000
69. Detelić Franjo, 87	1000	84. Katulić Antun, 105	1000
70. Zagorec Danica, 36	30kg kukr	85. Katulić Nikola, 101	1000
71. Robić Mato, 38	1000	86. Kovačević Franjo, 44	2000
72. Katulić Franjo, 40	1000	87. Katulić Janko, 50	1000
73. Bartolin Josip, 89	30 kg kukr	Robić Juraj, 54	1000
74. Katulić Ivan, Gl. 46	30 kg "	89. Robić Stjepan, 56	1000
90. Rožić Franjo, gl. 71	1000	91. Kovačević Stjepan, 95,	1000

III. rajon: Križanje do kraja mjesta:

92. Robić Fabijan, 6186	-	110. Rakas Antun, gl. 123 din	-
93. Bobesić Stjepan, 84	1000	111. Vinter Juraj, 121	1000
94. Bobesić Janko, 80/1	1000	112. Vinter Josip, 121	1000
95. Katulić Kruno, 82	1000	113. Vinter Ivan, 119	1000
96. Kompes Djuro, 131a	1000	114. Vinter Franjo, 99/1	1000
97. Bobesić Nikola,	1000	115. Katulić Vinko,	-
98. Kovačević Vlado, 80	2000	116. Detelić Bara, 72	500
99. Vinter Mijo, 80/a	1000	117. Detelić Andrija, 70	1000
100. Boltužić Ivan,	-	118. Robić Juraj, 117	1000
101. Detelić Juraj, 129	1000	119. Crnko Josip, 68	-
102. Robić Franjo, 127	1000	120. Crnko Slavica, 66	500
103. Horvačić Tomo, 125A	1000	121. Crnko Bara, 66	1000
104. Založnik Franjo, 125	500	122. Crnko Matija, 66	-
105. Detelić Josip, 80/1	1000	123. Crnko Mato, 62a	1000
106. Detelić Stjepan, 80	-	124. Crnko Josip, 60	-
107. Sever Franjo, 123/1	1000	125. Crnko Franjo, 111	500
108. Crnko Antun, 78a	1000	126. Detelić Slavica, 62	1000
109. Crnko Ivan, 119	1000	127. Robić Jakob, 115	500

IV. rajon: Križanje do Novog sela:

128. Crnko Franjo, Kol. 8	1000	137. Crnko Nikola, Kol. 7 din	1000
129. Robić Janko, " 6a	2000	138. Crnko Josip, Kol. 5	1000
130. Robić Mato " 6	1000	139. Svehla Kata, Kol. 1	1000
131. Petrnac Ivica, 4	1000	140. Kirin Stjepan, N. selo	1000
132. Robić Josip, Kol. 2	1000	141. Horvačić Franjo, " 4	1000
133. Robić Josip, Kol. 2	1000	142. Petrlin Franjo, " 12	1000
134. Robić Ivan, " 2	1000	143. Petrlin Stjepan, " 14	1000
135. Robić Franjo, 2	1000	144. Djurašin Franjo, " 8	1000
136. Robić Tomo, Kol. 3	1000	145. Petrlin Josip, " 10	1000

V. rajon: Križanje do stare ulice

146. Detelić Ivan, Kol. 10	1000	160. Bobesić Drago, Kol. 26	1000
147. Rožić Slava, " 12	1000	161. Petrnac Vinko, " 15	1000
148. Birek Stjepan, " 14	1000	162. Robić Tomo, Kol. 17	1000
149. Lučić Josip, " 16	1000	163. Horvačić Franjo, " 19	1000
150. Detelić Josip, " 18	1000	164. Crnko Josip, Kol. 28	1000
151. Kovačević Juraj, 18/1	500	165. Crnko Janko, Kol. 30	1000
152. Katulić Mato, Kol. 20	1000	166. Kos Franjo, Kol. 32	1000
153. Stuparić Stjepan, 9	-	167. Kos Franjo, Kol. 34	1000
154. Crnko Stjepan, K. 11	1000	168. Kos Ivan, Kol. 38	1000
155. Katulić Josip, " 9	1000	169. Robić Imbro, Kol. 21	1000
156. Bobesić Fabijan, " 22	1000	170. Robić Stjepan, " 23	1000
157. Bobesić Zvonko, " 24	1000	171. Kovačević Ivan, " 40	3000
158. Bobesić Josip, " 24	1000	172. Kovačević Josip, " 42	1000
159. Sever Ivan, Kol. 13	1000	173. Lučan Juraj, Kol. 25	1000

VI. rajon: Stara ulica drugi dio i Rožinec

174. Crnko Stjepan, Kol. 76	1000	181. Robić Ivan, Kol. 70 din	1000
175. Katulić Filip, " 91	1000	182. Rožić Franjo, " 68	1000
176. Katulić Drago, " 89	1000	183. Robić Franjo, " 81	1000
177. Ilić Marko, Kol. 87	-	184. Katulić Franjo, 66	1000
178. Katulić Antun, " 87 odradio		185. Kovačević Mijo, 79	1000
179. Crnko Katica, Kol. 72	1000	186. Katulić Janko, 64	1000
180. Detelić Fabijan, 85	1000	187. Trumbetaš Juraj, 77	1000

188. Katulić Tomo, Kol. 62	1000	210. Detelić Tomo, Kol. 55	din -
189. Katulić Fabijan, 62	1000	211. Djuretić Franjo, 55	1000
190. Nadj Duro, Ko. 75	1000	212. Robić Franjo, Kol. 29	1000
191. Vujnović Ivan, 60	1000	213. Robić Jana, Kol. 29	1000
192. Katulić Stjepan, 73	1000	214. Robić Vid, Kol. 31	1000
193. Katulić Filip, 71	1000	215. Robić Stjepan, Kol. 33	1000
194. Katulić Ivan, kol 69	1000	216. Detelić Janko, Ko. 53	1000
195. Katulić Franjo, 67	1000	217. Detelić Franjo, K. 33a	1000
196. Siladi Ivan, Kol. 56	1000	218. Rožić Mijo, Kol. 33	1000
197. Katulić Slava, " 54	1000	219. Katulić Franjo, " 37	1000
198. Detelić Mato, " 52	1000	220. Katulić Janko, " 37a	-
199. Katulić Blaž, " 65	1000	221. Zugaj Stjepan, " 39	1000
200. Detelić Ivan, " 61	1000	222. Bartolin Stjepan, 51	1000
201. Rožić Josip, " 50	1000	223. Bartolin Nikola, 51	1000
202. Detelić Imbro, " 48	1000	224. Matušin Juraj, kol 49	1000
203. Detelić Franjo, 48	1000	225. Katulić Slava, Kol. 47	1000
204. Petrlin Ivan, " 46	1000	226. Katulić Jakob, Kol. 45	1000
205. Detelić Stjepan, 59	1000	227. Detelić Kata, Kol. 41	1000
206. Detelić Franjo, 44	1000	228. Katulić Juraj, Kol. 43	1000
207. Detelić Josip, 57	1000	229. Robić Josip, Glavna 63	1000
208. Robić Antun, Kol. 57	1000	230. Rožić Juraj, " 65	1000
209. Robić Josip, Kol. 27	1000		

Ukoliko bude nešto nejasno u ovom izvještaju, može se tražiti podatke kod Upravnog odbora DVD-a, u čije je ime potpisani ovo pisao i nastojao biti objektivan.

Ovime se još jednom najtoplije zahvaljujemo svima, koji su pomogli kod izgradnje doma bilo aktivnim radom ili novčano, te želimo svima skupa ubuduće lijepu zabavu i raznežodu u našem zajedničkom domu, na čijoj konačnoj izgradnji još uvijek očekujemo vašu svestranu pomoć.

Ivan Rožić, stu. .pail.:

IZVJEŠTAJ SA GODIŠNJE SKUPŠTINE AKTIVA S.O.

Prvog studenog je održana godišnja skupština aktiva Saveza omladine Buševac. Ta je skupština samo dokazala ono, što su već svi manje-više znali, tj. da se omladinski aktiv konačno potpuno osamostalio i postao pokretač skoro čitavog javnog života u Buševcu. Taj je aktiv postao snaga s kojom se može u svako doba racunati i koji po ozbiljnosti rada slovi kao vodeći aktiv u općini. Kriza, u kojoj se aktiv našao krajem 1963. i početkom 1964. godine, savladana je bez ikakvih posljedica na broj članova i rezultati, koje je aktiv postigao bili su veoma dobri. Nakon ove godišnje skupštine, na kojoj je dijelom izmijenjen sekretarijat, nastavilo se dalje istim tempom i rezultati nisu izostali: pripomoć DVD-u kod gradnje plesne dvorane, zabave i uspjela novogodišnja priredba "Veselo u Navu" dana 27.12.1964, koja je sigurno razodila Buševčane. Taj rad se mora pohvaliti tim više, što omladinski aktiv uprkos svemu još uvijek nema svojih prostorića, već je ovisan o dobroj volji DVD-a, škole itd. Opširno o životu, radu i problemima omladine u Buševcu pozabavio se godišnji izvještaj o radu aktiva.

Prema diskusiji, koja je vodjena na godišnjoj skupštini, ne može se reći, da u aktivu ima kakvih teških problema ili, što je ranije dolazilo češće do izražaja, netrpeljivosti i

neslaganja između sekretarijata i članstva. Dobiva se utisak, da su članovi uvidjeli da su mogućnosti sekretarijata ograničene i da je sekretarijat uhvatio korak sa potrebama i željama omladine u mjestu.

Centar cijele skupštine bilo je, nažalost ne s pravom, već pomalo profanirano ime naše ferijalne družine "Sjena" kao i ansambla električnih gitarista "Čo" (sada "Albatros"). Prema diskusiji nekih drugova to ime nije u skladu s današnjicom i trebalo bi ga promijeniti. To je pitanje veoma šakaljivo, pa bi bilo pametnije ostaviti to ostaviti po strani. Predlažem tim drugovima, da to pitanje pokrenu na jednoj široj, saveznoj, bazi, jer ne bi imalo smisla, da mi u Buševcu zabranimo "Sjenu" i "Albatrose", a u Zagrebu postoje "S ablasi", "Fantomi", "Divljaci" itd. Čemu da mi u Buševcu budemo papskiji od pape? Takodjer preporučam tim drugovima, da pokrenu na saveznoj osnovi pitanje i ostalih stvari, koje nisu u skladu sa njihovim socijalističkim moralom počam od problema dekadentnog tvista pa do igri na sreću, kao što su "Jugoslavenska lutrija", "Loto", "Sportska prognoza". Nadamo se, da ćemo svi biti sretni, kad se riješimo tih društvenih zala, koja nisu u skladu sa današnjicom. Dok se to ne riješi, moramo tolerirati postojanje i ferijalne družine "Sjena" i ansambla "Albatrosi".

Naknadno je u okviru aktiva SO formirana i "Mala omladinska scena", koja će se pobri uti, da tokom godine održi nekoliko zabavno-humorističkih priredbi.

Poželimo na kraju našem aktivu mnogo uspješno rada u toku nove 1965. godine.

P O V I J E S T T U R O P O L J A

=====

(Napisano prema knjizi "Povijest plem. općine Turopolja" Emilija Laszowskog, svezak I od 1910. godine)

ZEMLJOPIS I NARODOPIS

Turopolje u širem smislu je nizina na desnoj obali Save sve do Vukomeričkih gorica u sjevernom dijelu Gornje Posavine. Pravo Turopolje zaprema samo oko 30 sela, porazmještenih što po "polju", a što po susjednom "vrhovlju" Vukomeričkih gorica. Mnogo je značajnija za Turopolje od Save Odra, koja protiče u daljini od 77 km tu nizinu paralelno sa Savom, a jednako odnaje i od Vukomeričkih gorica. Odra prima sve vode Turopolja i sjeverno-istočnin pristranaka Vukomeričkih gorica, te ulazi više Siska u Kupu. Odra se u svojem gornjem toku sve do Vukovine zove Lomnica. Poznatije desne pritoke Odra su Občina, Buna, Pešćenjak i dr. Turopolje u užem smislu riječi se proteže u spodobi poluhovlju" južno od mjesta Gustelnice i Dubranca, onda ide nešto prema istoku do Velike Gorice, a na jugoistok sve do ispod Pešćenice. Duljina toga luka iznosi nešto više od 40 km, a širina nekin 8-10 km. - Od god. 1861. ide Turopoljem željeznička pruga južne željeznice, koja ima tri postaje i to Odra, Velika Gorica i Mraclin, ali su sve tri postaje dosta daleko od mjesta, jer pruga ide u neprekinutom pravcu od savskog mosta pa gotovo do Siska, dakle čitavih pedeset kilometara.

Stare sučije turopoljske su se dijelile na dvoje: na 21 sučija u "vrhovlju" i "polju" u koje se broje Buševac, Velika Gorica, Mala Gorica, Hrašće, Kobilić, Kuče, Kurilovac, Donja Lomnica, Gornji i Donji Lukavec, Velika Mlaka, Mraclin, Pleso i Rakitovec; 8 sučija u "vrhovlju" su bile: Bukovčak, Cerovski vrh, Cvetković Brdo, Dragonožec, Dubranec, Gustelnica, Prconožina i Vu-komerić. - Pod sve ove sučije je pripadalo još devet sela i to Rakarje, Kušanec, Lazi, Gornja Lomnica, Lipnica, Markuševac, Havidić selo, Petravci i Jarebić.

Godine 1864. imalo je Turopolje dva bilježništva i to u Dubrancu i Mraclinu, zatim jedno trgovište u Vel. Gorici, dvadeset i četiri sela sa pet zaselaka. Svega je brojalo 802 kuće, 2 gradića i 3 plemićka dvora. Citavo je žiteljstvo od 7.539 ljudi padalo pod dvije župe i to pod Veliku Goricu i Dubranec. Interesantni su uopće podaci o stanovništvu. 1842. god. broji Buševac 267 ljudi, dok Vel. Gorica ima 250, a Mraclin 560. God. 1851. ima Buševac još uvijek više stanovnika nego Vel. Gorica tj. 312 prema 300. Tek oko 1900 broji Vel. Gorica najviše žitelja i to 1.041.

Tipična je kuća turopoljska. Redovno su kuće građene od jakih i debelih hrastovih balvana, prekrivene slamom ili dašćicama, a u novije vrijeme crijepom. Unutarnja je dispozicija kuće simetrična. Nad glavni se ulaz nadio krović, koji prekriljuje mali hodnik "pristošek", sredinu kuće zaprema široka kuhinja sa otvorenim ognjištem, sa koga dim izlazi otvorima na krovu. Lijevo i desno od kuhinje se nalaze dvije široke sobe, providjene sasvim malim kvadratičnim prozorima. Jedna je od tih soba gospodareva u kojoj se nalaze škrinje s imućstvom, a druga družinska. Okolo velike peći se prostiru duge klupe.

Čitav krov drži široki debeli hrastov "tram", koji prolazi pod stropom obiju soba i kuhinje. Pod je redovno od nabijene gline, rijetko od opeka ili drveta. Pred kućom se prostire opsežno dvorište, u kome se nalaze staje za goveda, krmad, veliki sjenik, pa tanani "kukuriznjak". Po dvije kuće imaju zajednički zdenac ogradjen izdubenim širokim hrastovim panjem, a za dizanje vode služi poznata velika poluga sa dugom motkom "drugom", na kome viši "vedrica". Iza kuće ima voćnjak - obično šljivik - a onda vrt i zavrtnica.

Turopoljska su sela zadržala svoju staru fizionomiju. Jedina Velika Gorica, središte turopoljsko, se razvila do znatnoga trgovišta. Tu je i turopoljski "grad", omašna jednokatnica s niskim arkadama u prizemlju te nosi na sebi orijaški krov sa dva posve tupa zabata i malim zvonikom. U prvom se spratu nalazila velika sala za skupštine turopoljske (spravišća) urešena slikama bivših župana turopoljskih.

U doba, kada je pisana citirana knjiga, bila je u Turopolju drugačija nošnja nego danas. Tada je sve bilo u šarenilu, ali se također i po nošnji razlikovalo selo od sela. Turopoljke su se odijevale u bijelo sa velikim crvenim i modrim utkanim prutama, dok su na grudima nosile po nekoliko redova korala, koje su nazivali "kraluši". Muška nošnja se nije toliko razlikovala međusobno. To su bile široke bijele gaće, protkane crvenim rubom, zatim prsluci od drveta ili modra sukna s velikim nizovima oblikih srebrnih dugmeta, dok su se često pokrivali velikim zelenim suknenim plaštom. - Kod svadbe izlaze turopoljski plemići u posebnoj nošnji. Odijevaju se onda u tamno-modro odijelo, navlače čizme i pašu starinske neo ično široke sablje. Svečano se odijeva "mlada". Na glavi joj savijaju vijenac bogato iskićen crvenim vrpčama, koji svjedoci poslije vjenčanja sabljama s glave skidaju i rastrgaju. Od tih se običaja vrlo mnogo već gubi.

Na 24. kolovoza, na Bartolovo, dakle na isti dan kad se u blizim Orlama obdržavaju "konjska proštenja", izlaze gospoda turopoljska u lug, da vide, kako oni vele " je li natepeno." Snabdjeveni obilnom zairom, kreću na kolima jedni preko Kuća i Rakitovca, drugi preko Mraclina i Buševca u lug. Prolazeći lugom, gledaju kako stoji žir, hoće li godina obilna ploda donijeti. Veli se, da kad se o Bartolovu žir vidi, da će u zimi biti slabo žira, a kad ga o Bartolovu nije vidjeti, onda će obilno roditi.

Posebno se na gorama u prigorju stavio sv. Ivan, kada su se palili krijesovi, dok se u nizinama i u polju častio sv. Juraj. Dan pre Jurjevim zapale se po svim selima krijesovi, tako da polje izgleda iz daleka kao posuto svom silom malih plamećaka. Vesela seoska momčad i djevojke preskakuju preko krijesova, a preostala svojta pjeva starinske Jurjevske pjesme, u kojima im još mnogo poganskih elemenata.

U prozorje Jurjeva dana obilaze po selima tri četiri djevojčice ovjenčane cvijećem, noseći na dugom "drugu" crvenu zastavu, obilaze od kuće do kuće pjevajući. Kod te pratnje pjesme se nalazi kao stalni refrain poslije svakoga stiha "Kiroles" - što je čudna transformacija kršćanskoga "Kyrie eleison".

Turopolje ima medjutim svoj specijalitet u tome, što je ondje bilo u spomenuto vrijeme razvijeno prirodno pjesništvo. Nisu te pjesme, od kojih se neke sačuvaše, bez ikakve naročite literarne vrijednosti, ali jasno daju karakteristiku ondašnjeg života. Većina ih je prigodna k imendanu, rodjendanu idr.

(Nastavit će se)

IZ POVIJESNOG ARHIVA BUŠEVCA

=====
Mato Detečić (Lanski):

NAŠE SELO BUŠEVAC (nastavak)

(Društveno-politički i kulturni život našeg sela od 1863 god. do Drugog svjetskog rata, a i poslije. Kratki historijat bivše Zemljišne zajednice plemenite općine Turopolje, u kojoj zajednici je bilo i naše selo a s njom usko vezano kroz to razdoblje.)

ŽIVOT I OBICAJI NAŠIH LJUDI - Kućne zadruge

Kućna zadruga Kovačević gradila je godine 1865 novu zadružnu kuću, jer im je stara kuća bila premalena. U to vrijeme zadruga Kovačević vodila je sudsku pravdu sa zadrugom Kos Pavlovom za neko zemljište. Zadruga Kovačević dobila je pravdu, a zadruga Kos je izgubila pravdu. Gospodar zadruge Kos - Pavao Kos bio je čovjek tvrd i svojevoljan. Rijetko se s kim družio i rijetko medju narod zalazio, a svemu je prigovarao i samo je bilo dobro ono, što je on radio i što je on znao. Kažu, da se je posebno uvijek i nosio, a na glavi je nosio posebni šešir širokog pera poput Meksikanca. Bio je grub i tvrdokoran, visokog rasta i crnomanjasta lica. - Kad je Kovačevićeva kuća bila gotova, on onda kaže jednoga dana pred ljudima: -Cujem, da su Repeki (tako su zvali Kovačevićeve) napravili novu lepu kuću, ali je moje oko nije videlo, niti će je ikad videti.

U to vrijeme imali su Kovačevići i lijepog na glasu čuvenog pastuha vranca, i kad ga je Kovačević pastuhar jašio kroz selo, onda Pavao Kos kaže ovako za tog pastuha:
-Čujem svako jutro kako rže i kad ga gledim nemrem se ga nagle-
deti kak je lep. Ni Jelačića baša nije bil tako lep. Ja Kovače-
vičevoga vranca gledim, ali pastuhara na njemu ne vidim, kak ni
njihove volov niti krav niti svinj.

Kako su u ono doba obradjivali zemlju i orali drvenim plu-
govima, tako su bili i pojedini samouki majstori, koji su na-
djelivali takve p urove. Takav majstor je bio neki Turopoljac
iz Rakitovca, a zvali su ga Kitonja, jer je nosio dugu kosu i
pleo si kite. Pavao Kos je trebao takav plug i jednoga dana ode
on Kitonji, da mu nadjela plug. I pogodi se s njim, te mu ovaj
nadjela plug. Kad je Pavao Kos jednoga dana otišao na polje na
trstenicu Kosovu da ore, a plug neće da ore, nego čas ide u
lijevo, čas u desno. Pavao psuje i popravlja, ali nikako da po-
pravi i ne ide i ne ide, a imao je kod sebe sjekiru, jer bez
nje nije nikad nikud išao. On uze sjekiru i udri i siječe sje-
kirom plug i više i psuje : Ki-to-nja, Ki-to-nja, sad te budem
svega posekel. - I tako posiječe sav plug. Nakon toga ide on u
nedelju kamisi u Vukovinu. Poslije svršene mise vidi on i Kito-
nju na trgu pred crkvom, jer je i ovaj došao k misi. Pavao pri-
dje k njemu, krili rukama i vice: -Ki-to-nja, Ki-tonja, veliš da
znaš plug nadelati. Ništa ne znaš, samo varaš da znaš. Ki-tonja
i meni si ga na-delal, ali niš ne vala. Ja sam ga posekel, a te-
be bi bil da si mi bil tam. - Svjetina nagnula i sve to slu-
šala, a moj ti Kitonja uplašen bježi kao zec u Rakitovac.

Kako je zadruga Pavlova bila dosta malena, a i ta je odumi-
rala, tako je ostao u zadrugi samo Pavao Kos i brat mu mlađji
Nikola. Neko vrijeme živjeli su zajedno već i poženiti, dok
nije postala medju njima nesloga. U toj neslozi oni se poraz-
dijeliše na jednake dijelove. Pavao je ostao u staroj zadržnoj
kući, a Nikola si je napravio na vrtu novu kuću i staju, jer
ga je Pavao u dije u kuće isplatio. - Pavao je inače bio vri-
jedan i marljiv gospodar, a Nikola je bio manje vrijedan. Tako
je za neko vrijeme u gospodarstvu prestigao brata Nikolu i to
puno. Pavao je pušio lulu kao i mnogi drugi, a Nikola nije. Je-
dnoga dana ode Pavao po poslu u Veliku Goricu i kupi tamo 50
paketića duhana, kojeg su nazivali "drajer", jer je jedan paketić
stajao tri krajcara (austrijski novac). Tako je taj duhan lulaš
stajao forint i pol ili u krunama tri krune. Dodje kući i baci
dunan na stol, a žena njegova bila je kod peći i prela, te re-
če: + Oj Pavel, ti si i sad dal za duvan tri krune, a naš Mikec
ni dal, ki ne puši.- Pavao se na nju mrko ogleda i reče:
-Hm-hm-milu ti majku- Hm-hm- milu ti majku-Pavec puši, Mikec
nepuši, Pavec puši, Mikec nepuši. - Hm - Hm milu ti majku. Pa-
vec puši i na vole drva vozi, a Mikec ne puši i na pleće je
nosi.

Tako je i bilo. Pavao je imao dva lijepa vola i dve krave, a
Nikola je imao samo jednu kravu i jedno tele.

Katulić Janko iz zadruge Markove je prvi gospodar, koji je
u ono doba dao napraviti željezni plug, koji je imao drveni grez
delj i drvene ornice, ali dašćicu za prevrtanje brazde imao je
željeznu, dok su drveni imali dašćicu od drva, te se ovaj zvao
željezni. Janko Katulić zmani Tebek, bio je punašan, jak čovjek
srednjeg rasta, širokih pleča i punog obraza. Nosio je velike
zaliske, koji su sizali svedo ispod brade i višjeli prema dolje.

Bio je dobar gazda i imao uvijek lijepe konje, jer je bio u zadrugi, koja je prva u našem selu zamijenila volove konjima. Jednoga dana ore on tim plugom željeznim na svojoj oranici na svojim konjima sa svojim sinom. Na plečima mu kožnata torba kao i kod svih ostalih pušča u selu, a u torbi lula i duvankesa. Dodje brazdom na glaviče i reče sinu da stane, izvadi lulu iz torbe i duvankesu, te počne puniti lulu da zapuši. Nato iz svoje trstenice naidje Pavao Kops pušeci lulu i pravo k Janku, da vidi kako ore taj željeznak. Čuo je, da ga je Janko Tebek nabavio. Dodje on, pokloni se sa "faljen Isus" i "Bog daj sreću" i gleda u brazdu. Janko znajući dobro Pavla upita ovog:

- No Pavel, kak vam se vidi moje branje?

Pavel kimne otresito glavom i oštro reče:

- Kad željeznak orje, kak da bi jel žgance bez masti, a gde drvenak orje, tu je kak da žgance z maslom bi zalezal.

I više ni riječi nije rekao, nego otišao a da nije otpozdravio.

Svake zime sredinom veljače oko fajnika ženi i se momci i udavale djevojke našeg mjesta. U to vrijeme znalo je biti i po pet do šest svadbi, prema tome koliko je ženika bilo koje godine. Običaj je bio po našim turropoljskim selima, tako i u našem, da djevojka prosi tj snubi momka, a ne kao po ostalim urbarskim selima, da momak prosi djevojku. Djevojka je slala svoje snuboke onome momku, kojeg je voljela ili kojeg je htjela da je uzme. Snuboki su došli i to tajno na večer kasno do momkovih roditelja i do momka te počeli nakon dugog drugog pričanja i prepričavanja razgovorati zbog čega su došli. Roditelji od momka počeli bi se pogledavati kao isvog sina i postepeno odgovarati prema tome kako im se svidjela djevojka, njezina familija, a najviše koliko bi momak po njoj priženio u novcu ili u zemlji i zapitkivali snuboke, koji bi im odgovarali i sa svoje strane nudili čak više puta i ono, što nisu ni imali. Ako bi se roditeljima svidjela ponuda i inače sve drugo, onda bi rekli snubocima da pitaju dečka, ako je on zato, jer oni nemaju ništa protiv toga. Momak se tobože stidio i ako je volio djevojku okrenuo se na stranu i rekao, da neće, a ako nije volio djevojku, rekao je, da se neće tobože još ženiti i otišao iz kuće. U ovom bi slučaju snuboci otišli neobavljenog posla. Ukoliko je sve bilo u redu sa strane roditelja kao i momka, onda je bilo sve veselo i snuboki su i momkovi roditelji dogovarali, kada će djevojka momka kapariti. Na dogovorenu večer došao je momak sa svojom rodbinom i majkom do djevojke i njezini roditelji bi dali momku kaparu u novcu koliko su se dogovorili ranije, a momak je dao djevojci jabuku i tako su postali zaručeni. - U slučaju, a bilo je i takvih, da momak voli djevojku, ali je ova možda siromašnija ili je momkovi roditelji inače ne vole, tada bi ovi rekli, da još ne bi ženili sina, ali da ne prigovaraju djevojci ništa, dok bi sina kasnije karali i prisiljavali da uzme djevojku, koju oni neće.

Oduvijek je na svadbama u našem mjestu bilo veselo. Mladenac je pozvao na svadbu sve svoje rođake i prijatelje svojoj kući, a mladenka opet svoje. Tih uzvanika sa obje strane je bilo mnogo, jer je i jedna i druga strana imala mnogo rođaka i prijatelja, pa ako je u mjestu bilo više svadbi, onda je cijelo mjesto bilo na svadbama. Svaka kućna zadruga je dala svadbu i momku i djevojci kao svom zadrugaru. Za svadbu bi utokli ili debelu jalovu junicu ili junca i klali svinje, guske i kokoši, a vino su dali koliko je bilo potrebno iz vlastitog vinograda. Na svadbama se p evlo, pričalo i plesalo po cijele noći i dane,

a kad su se gosti ponapili bilo je uza sve šale i pjesme i svadja, koje su znale dovesti i do tučnjava. Jedan od kavkadžija u ono vrijeme je bio Franjo Crnko (iz zadruge Veliki Crnko - Matičine). - Franjo Matičin, kako su ga zvali, bio je dosta visokog rasta, fizički jake konstrukcije, a vrlo lijep i mlad čovjek, ali velika pijanica, naprasit i brutalan. Bilo na svadbi bilo na birtiji ili na kakvoj zabavi, uvijek je našao nekoga, koga je napadao i pretukao na mrtvo ime. Nije pitao, da li je to domaći ili stranac, jer se on od sviju smatrao najjačim i svi su mu se morali pokoravati. - U staroj sućijskoj birtiji pio je i bančio Franjo Matičin, a u birtiju je došao i Pepak iz Barbarića, čovjek golemog rasta i na glavu kao najjači čovjek u oko ici, a bio je isto tako i velika pijanica. Kad se Pepak malo ponapio, počeo je da se hvali svojom jakošću, a to je Franjo jedva dočekao i medju njima dodje do svadje i tučnjave, ali je Franjo iako slabiji ali vještiji istukao Pepaka i raskrvavili se obojica. Pepak je morao da pobjegne od Franje u Barbari, a Franjo se onda pobjednički šeurio o križajnu sa poderanom košuljom i krvav galamio, a nitko se nije usudio od naših seljaka, koji su to sve sa strane gledali, da dodje k njemu i da ga smiri, jer bi svakoga odmah istukao. Upravo u to vrijeme je njegova punica stavljala kruh u peć, te kad je čula što se događa, uzela je loparak i rišla zetu te ga počela grđiti :
-Ti hajoš! Srn te bilo! Tučeš ljude po cesti. Spat ođdi domom. Kej se tu duriš?

A Franjo skoči k njoj, uzme joj loparak iz ruku i udari babu sa loparkom po stražnici da je odmah loparak na njoj prepolovio, a baba pobjegla što je brže mogla.

Još nekoliko godina prije toga doselilo se u naše mjesto nekoliko stranaca različitih profesija, a najviše trgovaca i zanatlija, jer takvih je u našem mjestu bilo malo. - Tako se doselio neki Zidov Kern, koji je imao trgovinu i birtiju tamo, gdje su danas Rožići (Gelnerovi). Doselio se i neki slastičar Butura, koji je imao i slastičarnu i birtiju tamo, gdje je danas Bartolin. Nadalje je došao i neki Kranjec Hodal, koji je imao dućančić i birtiju gdje su danas Dragičini, pa je došao kovač Vnućec, koji je još uvijek na starom mjestu. Dalje je na došao i postolar Kralj (Medjeral), gdje se danas nalazi Franjo Vinter, pa Kranjica Nanča, koja je imala dućančić gdje su danas Pavinovi, a priženio se i Kranjec Vinter kod kućne zadruge Robić Jakopove, od koje i potječe današnja porodica Vinter. - Sve te gostionice i trgovinice nisu bile ovdje zbog potrebe našeg još onda malenog mjesta, već zbog saobraćajnih veza na cesti Zagreb - Sisak. Veliki prevoz robe na kolima iz Siska u Zagreb i obratno, veliki prevoz žita, sijena i drva omogućili je baš našem mjestu opstanak tolikih gostionica i trgovinica, jer je naše mjesto na polovici puta između Zagreba i Siska, te su tu bila stajališta i odmarališta kirijaša i drugih revoznika.

Jedne zime o Božiću je bila zabava kao i obično i o svakom Božiću u gostionici Kranjca Hodala. Na tu su zabavu došli svi mlađji i stariji i muško i žensko da se provede. Na zabavu je došao i Franjo Matičin. Ponapio se i u neku dobu noći napao kovača Vnućeca, koji je isto bio na zabavi. Vnućec je pobjegao pred njim u pokrajnu sobu i tamo se zatvorio, a Franjo za njim, navalio na vrata te kako je bio jak prevali vrata, a Vnućec bojeći se, da će ga ovaj ubiti i imajući kod sebe nož, udari Franju nožem u trbu. te pobjegne iz sobe. Franjo kao da mu ništa nije, iako je jako krvario, ode u birtiju i stane plesati čardaš,

koji su mu svirci morali svirati i tako je plesao dok nije smalaksao. Odnjeli su ga njegovoj kući, revili ranu i tako je ležao nekoliko dana bez liječničke pomoći i umro. Ostala mu je mlada žena udovica, a djeca bez oca.

I tako je nestalo jednog "hajoša", u mjestu Buševcu. Nitko nije žalio za njim, a siromašni kovač Vnućec nije bio osuđivan zbog toga djela, jer ga je počinio u samoodbrani.

(nastavit će se)

NAŠI ZASLUŽNI MJESTANI I NJIHOVA DJELA

Odlučili smo, da uvedemo novu rubriku "Naši zaslužni mještani i njihova djela. - Želja nam je da se na ovaj način odužimo našim mrtvim zaslužnim mještanima, osvjetlimo njihove plamenite likove, koji su na bilo koji način zaslužili priznanje naših ljudi i mjesta, za njihov rad i napredak, da nam oni kao svijetli primjeri samoprijegora, požrtvovanja, ljubavi i drugarstva ostanu vječno u sjećanju, a njihov duh u srcima našim u dragoj uspomeni, kako bi i mlađji čuli za njih, za one najbolje u čovjeku, gdje žtve i samoprijegor nisu ništa spram ljubavi prema čovjeku i dobru. - Nije nam cilj, da veličamo one, koji su se na bilo koji način uzdigli između nas, a onda kad su trebali i mogli pomoći svojim ljudima i mjestu, prezrivo gledali na njega. Takvima nema mjesta među nama. Odajmo dakle priznanje onima, koji su to zaslužili, pišimo o njima prigodom godišnjica njihova rođenja ili smrti, da nam njihova djela ne izađu iz sjećanja, da ih ne uništi zub zaborava. Neka svaki takav divni lik čovjeka ostane primjer nama ostalima!

UREDNIŠTVO

SAFIRA U BUŠEVCU

U nedelju 27.12.1964. na predstavi "Male scene" imali smo priliku vidjeti na našoj pozornici pokušaj stvaranja "zabavno satirične scene", na kojoj su bili tretirani aktuelni buševski problemi. Svojim šarolikim reperturom predstava je bila zanimljiva, iako je u izvjesnoj mjeri bila okrnjena zbog slabog mikrofona, te je muzika "Albatrosa" nadjačala mikrofona, pa su glasovne mogućnosti naših pjevača van svoga potpunog izražaja. Treba pomenuti Miru Gulan, koja je uspjela u kratkom i ograničenom vremenu uvježbati naše djevojke u izvođenju ritmičkog plesa na temu "Na lijepom plavom Dunavu" i "Tri mušketira". Svaka-ko su bile zanimljive i dramske scene o radu naših pojedinih društava u mjestu. Sve negativnosti, koje susrećemo u svakodnevnom životu i radu pojedinaca i društva treba daleko dublje i oštrije zahvatiti, kako naše tako i općinske, jer na taj način će se one prije ispraviti. - Osobito je zanimljiv "Vrabac", koji su čitali trio Rožić-Gulan-Rožić pod nazivom "Cike-cake-hoj-hoj-hoj". On je daleko dublje zahvatio naše i općinske slabosti i negativnosti i time je bio bolji i interesantniji.

Namjera je "Male scene" da izvođa na kraju svake godine jednu takvu priredbu. Bilo bi poželjno, da takvih predstava bude i više u godini i da su još bolje i interesantnije.

Komedija "Sluga dvaju gospodara"

Kazališna predstava "GLORIJA", koju smo ljetos prikazali na našoj pozornici, iziskivala je maksimalno zalaganje svakog člana dramske ekipe u ovom snažnom psihološkom miraklu, te za uspješnu realizaciju moramo odati priznanje objedinjenom discipliniranom doprinosu čitavog sastava naših amatera. Neminovno je najveći doprinos pozitivnoj realizaciji bio veliki samo prijedgor i odricanje slobodnog vremena prilikom uvježbavanja predstave u oskudnoj vremenskoj ljetnoj sezoni, koja je iz objektivnih razloga nepovoljna za ovakvo društvo djelovanje. Prenda su kritike u Velikogoričkim novinama i Glasu Buševca bile prilično oskudne, one su dale podstrek našim ljudima za daljni rad, jer su sve kritike bile realne i objektivne, a sa moje strane kao režisera - smatram potrebnim dati neka vlastita objašnjenja. Slažem se sa izvjesnim dijelom publike, da je predstava bila predugačka, a naročito u pojedinim dijelovima, nedjutin, korigiranje ili izbacivanje teksta umanjilo bi psihološku cjelinu radnje, a osim toga bez odobrenja autora takvo korigiranje nije dozvoljeno. Ne mogu se složiti sa onim brojem pojedinaca, koji smatraju, da ovakvo snažne predstave nisu za "provinciju", jer to je suprotno našim osnovnim socijalističkim principima, koji potenciraju potrebu stvaranja uslova na selu za podizanje većeg kulturnog nivoa seljaka i radnika. Prenda je životni standard u takvom usponu, da danas nema poteškoća u našim saobraćajnim vezama sa gradom, te postoji mogućnosti da pohađamo kazališta, ali moramo sagledati, da si dobar dio ljudi to ne može priuštiti iz materijalnih razloga, pa zar onda taj broj ljudi treba da bude lišen nešto većeg, ljepšeg i zanimljivijeg, a postoje svi uslovi, da im to naši kadrovi pruže ovakvim našim društvenim radom. Osim toga ukus publike našeg mjesta, koja inace tradiciju dronaturškog rada još od prvog svjetskog rata preko vlastitih kadrova iz generacije u generaciju, je toliko napredovao da se ne može više zadovoljiti sa nekim skečevima ili "limunadama", a jedino je otvoreno pitanje, da li pogodimo onu vrstu predstave, koja odgovara većini. Cinjenica je, da po pitanju kadrova nemamo problema, a to je još jedan dokaz, da se mora nastojati uvježbati veće, ljepše i interesantnije kazališne predstave. Svaka nova predstava rezultira nam nove kadrove, ukazuje nam na kvalitete mladih ljudi za koje ranije nismo znali, a možda ni oni sami nisu ni sanjali o svojim sposobnostima na glumačkom radu.

Budući da prilično dugo nismo na našoj pozornici prikazali vedru komediju, a koja bi na osnovu ranijih iskustava zadovoljila najveći broj gledalaca, to je upravo O.S.S. zaključila da se izvede komedija "SLUGA DVAJU GOSPODARA". Promjera je predviđena za konac siječnja 1965. godine, dakle u vrijeme zimskih školskih praznika, kada ćemo moći aktivnije da se angažiramo u finištranju uvježbavanja. Ova komedija je živog južnjačkog temperamenta, "tipa" ranije prikazivanog "VITEZA CUDESA" ili "DOSJETLJIVE DJEVOJKE", s time da se normalno radnja odvija po drugom sadržaju, sa puno vedrih i komičnih scena, koje trebaju gledaoca držati u stalnom napetom posmatranju. Tekst je lagan, melodiozan, a dijalozi kratki uz brzu izmjenu toka zbivanja. Sigurno je da će trebati posvetiti maksimum pažnje u režiji, kako bi se dočarala stvarnost događaja na pozornici, no vjerujem da ćemo u tome potpuno uspjeti.

Ovom prilikom, kao i uvijek, uvedeno nekoliko novih kadrova koji će uz već do sada "prekaljene" glumce moći pokazati vrijednost svakoga rada na ovom polju. Glavnu ulogu tumači Ivan Rožić stud. filozofije, koji će nam moći pružiti ugodnu dvosatnu zabavu sa svojim širokim mogućnostima glume. Osim toga sudjeluju ovi članovi ekipe: Robić Ivan stud. veterine, Rožić Stjepan, Štinac Ivan, Robić Ivan, Kajganić Božo, Rožić Zlatko, a od ženskih uloga sudjeluju: Katulić Tanja, Rožić Marica, Rumbak Mirica, Katulić Stefica, Rožić Mariča i Rožić Stjepan.

Za sada, kadar glume savlađava tekst, vjerovatno da će ujutro pojedinaca doći do nekih rešada u iznjoni uloga, obzirem da se takav rada uče neke prednosti na jednoj, koje nedostaju drugom, u interesu kvalitetnog rezultata takve kerake što uvijek poduzimali i čini ne mogu da budu od štete, jer svakom članu ekipe je jasno, da mu se daje uloga, koja mu najviše odgovara, a ako i najmanju rolu bude obradio po uputama, svaki takav je dao d'prinos jednak onome koji inace glavnu ulogu, jer predstava može uspjeti jedino ako svi kao cjelina rezultirano kompletnu zamisao režisera.

Ivan Rožić, stud. phil.

NA TUĐJIM PARALELA MA

(nastavak iz prvog broja)

II. dio: Münster

Svakog ljeta Münster postoje, kao i mnogi drugi univerzitetski centri Njemačke, stjecište germaniste cijelo Evrope, a često i vanevropskih zemalja. Na ljetnim seminarima, koji se u tu svrhu održavaju, stupaju u kontakt studenti i profesori iz Švedske i Portugala, iz Engleske i Jugoslavije, Danske i Italije i upoznavaju se na licu mjesta sa najvećim njemačkim unovinama na području germanistike.

Postoje tri stvari, koje stranac posjeticeu kod prvog posjeta posebno upadnu u oči: prvo, relativno maleni grad prema veličini i čuvenosti svoga univerziteta; drugo, lijepo sačuvani stari gradski centar i treće, penalo neobična imena ulica trgova i drugih javnih objekata tog grada na obali jezera Aa. Tek kasnije posjetilac sazna, da je i Münster poput ostalih njemačkih gradova bio za vrijeme rata, tako reći, srušen sa zemljom, a nakon rata sa mnogo ljubavi i ukusa nanovo izgrađen, tačno onakav, kakav je bio i prije. Otuda tako "sačuvani" gradski centar sa obnovljenim crkvama, muzejima i dvorcima. Međutim starinski izgled inaju te zgrade samo izvana, dok su iznutra veoma moderno i funkcionalno uređjene, osim kod onih zgrada, koje inaju izvjesnu historijsku vrijednost.

U Münsteru sam počeo prvi put dobivati određeniju sliku o Njemačima. Već sama riječ "Njemaac" izaziva kod naših ljudi neugodno asocija cijje na ratne strahote, a i inače kod se spomenu sjeverni naredi dobiva se predodžba hladnih i poslovnih ljudi. Nehtice se nameće usporedba. Naš se javni život dobrim dijelom provodi na ulici i skoro svaki grad ina svoju "špicu", "štraptu" ili "korzo" Na ulicama njemačkih gradova danju se sreće relativno malo ljudi. Čak ni predvečer, kad svatko ina vremena, jedva da bi se moglo usporediti sa živošću zagrebačkih ulica u prijepodnevni satima.

Nijenci većinom ostaju kod kuće u krugu svoje obitelji, prate TV program ili idu u najbliži lokal na čašu piva. Tako ina česta prilika za razvedu, prosječni Nijemac odlazi rano u krevet. Iznimka je subotom uveče, koju je svaki sebi odredio za odmor i razvedu. (Subotom se zabavlja s nedjeljom odnara). Rijeke automobila napuštaju grad u prijepodnevni satima, a noću se lokali pune ljudima. Tada čovjek upozna sasvim druge ljude nego što ih je danju upoznao. Ti inače poslovično hladni, uškvabljeni i poslojni ljudi uveče svijsno odbacuju tu urbičesnu fasadu i postaju neobično veseli i bučni. Očlasvuč se čuje pjesma i čim netko stupi u lokal i sjedne za stol, odmah ga okolina prima u društvo, prihvate ga ispod ruke i zatim se svi njišu oko stola i pjevaju. Teško je reći, koji su lokali najpopularniji, jer ustvari koliko ina lokala toliko se i razlikuju među sobom. Ipak među najpopularnije spadaju pivnice (Bierstube). U njima se teče određene vrste piva i može se dobiti večera. Pivnice su često uređjene kao obične seoske krčme ili klijeti i veoma su intimne. Sjedi se na starinskim klupama sa naslonom (kao u našim starim kuhinjama), oko grube tesanih stolova na kojim gore svijeće. Nerijetko se kraj stola nalazi privezan mali nožić, kojim svatko može u stol urezati svoje ime, što naravno nitko ne propusti. Šešir i kaput nogu se objesiti na jelenje rogeve na zidu. Od ostalih ukrasa na zidu se nalazi imitacija vinove loze i stare uramljene slike koje potenciraju kućnu atmosferu. Nije propušten ni poneki dio kakvog starinskog namještaja, koji osim dekorativne nema druge namjene. Bozbrij ostalih sitnica i vlasnikovih ideja pruža gestu novu intimnost i privlačnost, koja je već nestala iz noniziranih suvremenih njemačkih domova. Ljudi bježe od gradske buke u cvakvo krčme i svega jedna vrata dijelo od prometa, blistavih reklama i sivih kućerina. Na lokale i restorane poput "Gradkse kavane", "Splendide" ili "Kavane Dubrovnik" rijetko ćete naići u Njemačkoj. Još je nešto neobično za nas, a to je radno vrijeme tih lokala i gostionica. Nijedna nije otvorena prijepodno. Otvaraju se tek u 15 sati i to ne sve, premda su veoma rijetke one koje imaju dozvolu da rade i poslije pola noći. Praktični Nijemci uviđjeli su da nema smisla plaćati radnu snagu prijepodno, kad nitko ne ide u gostionicu. Naravno, kad nas je situacija drugačija.

Sa-n naslov ovog članka možda pomalo odudara od napisanog, pa bi sada napokon prešao na ono za što se često mnogi interesiraju. Kako živi i što radi student u Zap. Njemačkoj? Osim obavezne osmogodišnje škole, koja je besplatna, sve ostalo školovanje plaća palaznik, pa tako i studij. Zbog toga student preveće pauzu između ispita i predavanja (koja se inače naziva ferije) na radu, da bi omogućio sobi daljni studij i troškove, koji ga prete. Zbog toga je student poseban svijet sa najnaprednijim i najslabodnijim idejama (dakako u njemačkim okvirima). Ipak i oni kao i ostali odrasli Nijemci, drže se uskog kruga prijatelja. Premda četiri godine zajedno studiraju istu grupu, oni se i dalje međusobno oslovljavaju sa "vi" i jedina iznimka su kod toga bliski i intimni prijatelji. Studenti nemaju jednu studentsku organizaciju već su sakupljeni u bratstva i politički partijama i grupacijama. Bratstva su posebno interesantna, jer je nešto prilično specifično njemačko i na slično ne nailazimo u mnogim evropskim univerzitetima.

Te su ustvari isključivna društva istomišljenika, u koja može biti primljen neki novi član samo uz privolu ostalog članstva, a na prijedlog jednog od članova. Pripadnici istog bratstva nose specijalne privjeske različite veličine, po kojima se razlikuju od ostalih bratstva. Po veličini privjeska zna se da li je dotični student "zaštitnik" ili "štićenik". Svaki student nakon primanja u bratstvo odabire sebi zaštitnika i njemu uz određenu cijenomiju predaje metalni privjesak zaštitnika sa posvetom, dok on dobiva štitićnički privjesak. Jedan student može imati jednog zaštitnika ali više štitićenika. Pripadnici jednog takvog bratstva održavaju zajedničke sastanke izlete, priredbe, takmičenja i slušne. Bratstva su različite vrsti i imena: "Vitezovi Rajne", "Bratstvo Križa" itd. Jedno od najbitnijih i najekskluzivnijih je bratstvo koje okuplja isključivo sinove bogatih industrijalaca i aristokrata. Ti "vitezovi" drže još uvijek kult načevanja i ponose sa svakim novim rezom, koji štrica pača napravi na njihovom licu. Takva su bratstva obično veoma reakcionarna.

Osim u bratstvima, koja okupljaju odabrane, studenti su članovi dozvoljenih političkih partija i oni biraju svako g. svoj neki studentski odbor, koji štiti njihova prava. Pred izbore tog odbora vodi se predizborna kompanja, koja je za naše pojmove prilično kenična. Desi se na primjer na fakultetu da vas zaustavi student i daće vam propagandni letak o tome, što je dosadašnji odbor napravio i što kod toga ne valja i tprilike što misli njegova stranka. Deset metara dalje stoji drugi student i dijeli letke sa suprotnim stavovima. Na locina piše otprilike: "Lažu, ne vjerujte, ni bi to ovako napravili". Rekao sam da su studenti najslabodniji svijet u Njemačkoj. I zbilja, ni jedne novine ne danesu taklike kritičkog i satiričkog materijala kao studentske. Te novine su najčešće najčestriji komentari događaja u političkom Bonnu i oko njega.

Ni ostali Njemci nisu pasivni kad treba nešto isnijati odnosno pohvaliti. Te narčite dolazi do izražaja na sigurno najvećoj njemačkoj manifestaciji i karnevalu. No o tome bih zbog nedostatka prostora radije pisao u slijedećem nastavku.

U slijedećem broju: Rajnski karneval.

LITERALNO-ZABAVNI PRELOG

Marina:

Putevi sudbine

Pod tankim granama vrbe, naslonjena na kargove stablo sjedi djevojčice nadrih očiju i plave kose. U lijevoj ruci drži cvijet bijele ivančice, a desnom otkiđa vlat po vlat. Svakej latici poklanja jednu misao: on me voli, on me nevoli. Na kraju ostala je jedna latica: on me voli.

Jadno li je i osamljene izgledala ta latica, baš kao i ona koja je drži u ruci.

Odjednom latica zetroperi na povjetarcu, koji je sobom donio miris lipe. Djevojčica se zagleda u nebo kroz grane vrbe. Prisjeća se jednog davnog dana tako sličnog ovome.

I tada je nebo bile nebo, kao padina kineskog crteža. Zrak je mirisac na lipu. Mirisni potočić krivudac je livaden i žuboran zahvaljivac sundu za toplinu koju je obilno poklanjalo zoni.

I ona je tada sjedila tu na istom mjestu, ali nije bila sama kao sada. Pored nje je sjedio lijep crnoek mladić. Tada je ona išla još u školu i svdje je dolazila da provede svoje slobodne vrijeme uživajući u prirodi.

Tag dana dok je sjedila nogu podvinutih pod sebe, k njoj je prišao mladić. U ruci je držao stručak, kao snijeg bijelih ivančica. "Ovo je za tebe Nataša" - rekao je to tek lijepo, da je jedva vjerovala da je to stvarnost. Ipak uspjela je izustiti "Hvala ti Dejone". Sjede je pored nje. Dugo ju je gledao u oči, a ona mu ih nije sakrivala. Tada joj je otkrio svoju ljubav. Nije ju odbila, a nije ni priznala da je tu ljubav željela. Nije mu rekla ni da ga voli.

Narednih dana sjedili su zajedno pod ovom vrben, koja je vjerno čuvala njihove tajne. Sjedeći svdje, kovali su planove za svoju budućnost. Naravno, Nataša je još morala završiti školovanje, ali za njega to nije važno, jer on će taj dan strpljivo čekati.

Jednog dana morali su se rastati. On je odselio daleko od nje. Na rastanku su se zakleli na vjernost. Od tada joj je često pisao. Bilo su to pisma puna ljubavi, pažnje i poštovanja. Tada je jednog prestao. Od njega nije primala nikakve vijesti. Slutila je strašan udos. Nagla i teška bolest prekinula je niti njegovog života.

Prošle su tri godine od onog dana kad joj je prišao crnoek mladić sa kiten ivančica. Baš kao i sada puha je povjetarac i mirisala lipa, a neba je bilo burno plavo, same crne oči više nisu tu. Tamo visoke gore sa nebom, gledaju one tužno djevojčice, čije srce još bolno jeca.

ŠKOLSKA RUBRIKA

Lidija Režić, uč.4.raz.

Prvi snijeg

Prije dva, tri dana vrijeme je bilo lijepo i sunčano. Najednom se promijenilo. Počela je padati kiša, a kasnije i snijeg. Za nas djecu je to bila prava radost. Sanjkali smo se, grudali, skijali i pravili Sniježka Bijelića. Cijeli dan smo provodili na snijegu. Snijeg je stalno padao i napadao vrlo visoko. Pokrio je svojih bijelih pokrivačom, njive, kroveve, ulice i brda. Priroda je bila sva u bijelini.

Snijeg je stalno padao i narastao vrlo visoko. Snijeg je toliko napadao i jako je zahladilo, pa je nastala prava zina.

Brankica Rebić, uč.3.raz.

Vrt u snijegu

Zina nije baš ugodna, jer je hladna. Ipak ona ima dobrih strana, osobito kada padne snijeg. Bijeli sniježni pokrivač, koji pokriva zemlju i drveće, štiti biljke od prevelike hladnoće. Kao i svugdje tako je i u mom vrtu sve bijelo od snijega. Zemlja je svoje svoje zelene ruhe zamijenila s bijelin. Iz bijelog pokrivača uzdižu se voćke, okićene sniježnim pahuljicama. Gledajući voćke, koje su još prije dva mjeseca bilo ukrašene zelenim lišćem, žalim što one nisu još uvijek takve. Ali kada se sjetim da će za par mjeseci one ponovo prelistati, prestanem se žalostiti.

One su i pod snijegom lijope. Osim večaka nema u vrtu ništa drugo, jer smo sve pobrali i spremili za zimu. Jedino se u vrtu nalazi zatrpan u zemlji krumpir i repa, a oko ograde su stavljeni snopovi kukuruzovine.

Ivica Vinter, uč. 7. raz.

Z I M A

Pada polako snijeg,
Dijeca žure niz brijeg.
Sada je zima,
radost svoj djeci - svina.

U jesen je bilo mraza
a sada sve čikice Djeda Mraza.
On nosi darove svina
on se veseli i raduje, jer došla je zima.

Njegovu dugu bradu,
sva djeca svijeta znadu.
I bundu veliku ina,
Da mu ne bude zina.

U saonama njegovim ina
šćera, čokolade i vojnika od lina.
Ina i igračka jedna,
gdje najmanj slona tjera čitavog tjedna.

Na nebu mjesec sja,
ovo dolazi noć.
Mjesec osvjetli nebo
a zimsko sunce kaže "Laku noć"!

Verica Rožić, uč. 4. raz.

Z I M A

Nova zima nam je stigla
puna snijega bijela,
i nagla se gusta digla
djeca su sva vesela.

Bijeli sniježak zapao je
svuda na sve strane,
donic nam radost svina
za nas mališane.

Ova nam je zima svina
donjela snijega bijela
pokrila svojim velom
doline i brda cijela.

Godišnje je ovo doba
Kada zima svjetom ide
Veseline se zato zini,
zato bijelog sniježak previno i mi.

H U M O R

BAREK I MAREK PRI HIŽE

Upravo je Barok pospromal stol poslije večer, kad se na vratima pojavila Marek sa košdrom punom krpa i velikim škarama za obrezivanje vinove lože.

- Dobrvečer, Barok. Pak sem desos malček dašla prnjkev rezat. Došla sem malo kasnoče, nek sem mislila, ali bila je pri mene Slava Jasina, pak nis mogla iti dojit i sad sem stopram došla s Križajna.

- Dobrvečer, Marek. Samo si sedni i delaj. Ja bun pospravila ze stela. Onaj naj gad Ivec ni se ni najel, kak se spada i voč je nekam odnatarogel. Ina pak nekakvi zostenok. Saku božu večer. Ja ne znam, kaj bu stoga?

- Naj tak, Barok. En je en več fajn voleiki dočko. Skoro za ženiti. Kaj ni en star kak i Štof Franca Barinoča.

- Jo, eni su vršnjaki. Čula, sem da bu Štof zel Maroka Jankea Matekevega.

- Nek, nek! Te je voč se gtevo. Ni mene punos tim briga, ali te je zaizbila srančeta, kaj se oke tega pleto. Samo naj te, za velu božu, dale govoriti. Te ti bun ja kak tebe povedala. Barini su nekak vavalili, da en zome tu deklu. Ja noznam, kaj eni vide vujno. Čast, neču reči, ona je preština cura, ali nega ni vredna.

- Zakaj, Barok? Ja nobi mogla te dekke ništa zanoriti.

- No, volin ja, da ona ni nega vredna, ali je srančeta, kak se ona ponaša med sveten. V nedelu sem bila pad oblikom na zabave, pak sem ju videla kak tanca. Ovak se nekak provijala, i Marek ustane, te se poče njmhati sponašajuči tvist. - Jeli se tek tanca? Samo nere i pretstavlja se. Da je neje, drugač bi ju ja odgajila!

- Ali, čo se eni imaju rada, onda tu starce ni niš briga, pak se nek zenu.

- Ni ne baš puno briga, Barok, ali bun ti sojedno ipak povedala. Nena tu ni ona, ni en ništa. Negov i njoni otec i mati se se degovorili i eni se maraju zeti, oču ili noču. Dočko oču curu, istine, ali ona zajnega niti čuti. I mati i otec ju napadaju. Čujen, da zato i budu brzo svadbu napravili, da se nobi dugo čekalo i dugo jedilo. Samo, prosim te, naj te niko- nu povedati, da sem ti baš ja to rekla. Znaš kakvi su naši ljudi. Posle voleš Tadžu brigu vodi, a svoj kruf žero. Bila sem baš sada pri tvoje noveste Katiču. No bi čovek rekeč, da ste si rodjaki. Se je fiže zometano, a ni pada ni prala voč sigurna četo dan.

Barok je htjela nešto reči, ali vidjevši, kako se Marek raspričala, odmahne rukom, uzno kantu ze vodi i izadje da donese vode. Marek te nije ni primjetila, voč i dalje priča:

- I znaš, kaj mi je snrčko ta prasica rekla, kad sem došla kno. Ojdi ti lepe otkud si i došla. Ja tvoje trače noču slušati. Pri mene laješ jedno, a drugde drugo. A daj reči i sama, Barok, kad sem ja za koga bila kaj govorila. Kaj ne briga, kaj drugi delaju, inam dosta i syoga jada i čemera. Čuj, a josi li voč čula ... i Marek odjednom spazi, da je sama u kući.

- Bare, o j Barok, do si ... kan je sad pak odnerela. Nikad se čovek znam nure posponenuti. Stalno nekam landra, a kakva je je samo hiža. Baron ju bi mogla znosti!

IZ DNEVNIKA JEDNOG BEČA-RA

PONEDELJAK: V jutro nison znal za sebe. Našel sem se doma v krlato, jer se sigurno nison mogel zvleči na štalu. Sečam se da smo na zabavi pili nekakav bučkuriš, ali da bi se ga miči napiti te si piak nison veruval. Celu večer sem planiral kak pom z deklu domon, ali gre ga dal i vino pak ne je prevarilo, kat ni je slatko i te baš saku nedelu za redon. So se bojim, da ne bude pelek tega dekla ostavila, je vidim da se drugi eko ne omeču kak naček eko vruče kaše. A ina je i takve, teri inaju i dobre žope i kakvu letriku, a na to se desos puno glodi. Kakav sem sran preživel pred svojom susedom, kat ni je rekla, da me negde v grabe našla i dovlekla domon v krlat (se ne bilo sran po pleče). So se bojim, da se to v selo ne zezna, jer se onda nan mogel ze sela oženiti, kat budu babe reklo, da se svega reda ne držim, a ja se navok rejši za čašu pränlen nek za kakav red.

UTORAK: So se zeznale v selo, da sem ja bil v grabe i još nas par, teri smo preveč znokli. Otec ne pozval na rapert i očital ni bukvicu e mati ne proglasila za propalich i neče se z nonon sponinati. Navečer smo se si dečki našli v bertije na ckupu, da se vidimo, jesmo li si živi i da se povračimo. Zaključili smo da je drive vino, ke smo se napili na zabavi.

SRIJEDA: Otec ne pozval na jeden ozbilen razgovor v sobu. Tu je bil bapski zbor. Nagovorili su ne, da se oženim z nonon, koju ne volim, ali je bogata. Čbil sem ovaj lepi plan. Babe se se razlutile, a mati ni je rekla, da ni ne bu više prala rubače, da je nega cirkusa dosta, da je vreme da se ženim.

ČETVRTAK: Plan je stveren. V nedelu moran deklu osvojiti i konačno je reči, da ni se vidi. Več sam se interesiral je li bude de ovu subotu ili nedelu zabava.

PETEK: Jesen je došla. Babe pak debateraju, koga bi treba ženiti. Planira se i mašetari, kak na pijacu, gde ina više penos ina i šanse da bira.

SUBOTA: Večeros je zabava v Škajnjčevom jarku. Klapa se organizira za polazak na bicikla i odelenje pošadije, jer kat se pejde nazaj domon, zna se kak se pe. Predi polaska se prebrojavaju prisutni i debaterase kak je bile zajni put, gde je ostal zajni na plesu srea, gde je zglavil pri povratku itd.

NEDELJA: Utra sem se lut izdigel zbog propalog plana v Škajnjčevom jarku, da se nas v slivaru dočekali njihoví dečki i ni smo se nerali povleči pred nadnočnim neprijateljem, koji je tukel po nami sa koljom. Bili su si hrabri, jer in je peno gla rakija, teru su letes fajh zežgali. Mi smo imali par lakše razbijenih gleva i par izbitih žubi. Ja sem se kak navek dobre zvlekel, vikal sem napred naši i prvi pobogel cel celcat. Kad nas se vračali domon, nismo se osudili navratiti v bertiju, da selo ne dozna za našu sranosu. - Mati ni je išla prot rubaču kat se sušila telo ju je zežbakal. Nis si imel kaj obleči, pak sem zel Japičinu vucernu rubaču. Počel sem na cestu paračne kak i saku nedelu vajničkim korakom, tak da su mi se svatile gole pote od podrapane lašice. - Neko je zešunelo polek nehe a ja se okrenon, pak spazim svoju ljubav na motoru z drugem. Besen sem skočil v bertiju, da uništavan vino, jer samo vino je krivo, kaj si nison svoje sippatije nigdar stigol reči, da ju iman rat. Na večer su ne donesli na tragla domon.

EPILOG: Drugi den mi je otac obećal motor, ako se stavin na raspolaganje babam. Pristal sam. Mati me proglasila za najboljšega sina. Babe su me oženile. Otac mi je kupil stari biciklin. Sada dala dverin decu, pođe riban, v bertiju hojden odkad mi je žena dva zuba zbila, or me žena oče i tuči. Strega je ona, a i staroša je od mene deset let. Pak je i pametnoša. Ma ju slušan, a maran ju slušati jer je ona i bogata. Babe su zadovoljne. Vole, da sam nadodohel i da sada živim kak pravi čovek. One vole, da sam sretan i ja im vorujem.

RODJENI U 1964. godini

1. Bobesić Dragutina	Suzana	rođjena	19.2.1964.
2. Katulić Ivana	Sanja	"	1.3.1964.
3. Katulić Josipa	Dubravka	"	17.3.1964.
4. Črnko Mate	Nenad	rođjen	22.3.1964.
5. Bobesić Slavka	Danir	"	28.3.1964.
6. Keletić Franje	Masonka	rođjena	31.3.1964.
7. Robić Stjepana	Vlado	rođjen	3.4.1964.
8. Detelić Ivana	Branko	"	2.5.1964.
9. Rožić Ivana	Snježana	rođjena	1.6.1964.
10. Lučan Juraja	Marija	"	11.9.1964.
11. Črnko Ivana	Miljonko	rođjen	13.9.1964.
12. Katulić Stjepana	Željko	rođjen	24.9.1964.
13. Škvorc Ivana	Davorka	rođjena	7.12.1964.
14. Katulić Stjepana	Gordana	"	11.12.1964.
15. Godinić Ivana	Dražan	rođjen	26.12.1964.

V J E N Ć A N I

1. Črnko Ivan i Robić Marica	25.1.1964.
2. Katulić Stjepan i Vnućec Dragica	4.4.1964.
3. Kirin Ivan i Rožić Ana	11.4.1964.
4. Žugaj Stjepan i Katulić Dragica	3.7.1964.
5. Šafranko Ivan i Detelić Katica	3.7.1964.
6. Petrnac Josip i Koserević Ana	17.10.1964.
7. Rožić Ivan i Robić Katica	24.10.1964.
8. Petrlin Franjo i Katulić Katica	21.11.1964.
9. Robić Ivan i Rožić Katica	28.11.1964.
10. Robić Juraj i Zagorec Vera	28.11.1964.
11. Periša Zlatko i Rožić Ana	19.12.1964.

U M R L I

1. Kos Josip	umro	28.1.1964.
2. Katulić Ivan	"	18.5.1964.
3. Robić Janke	"	17.6.1964.
4. Kovačević Nikola	"	17.7.1964.
5. Rožić Josip	"	30.7.1964.
6. Katulić Josip	"	26.12.1964.
7. Vnućec Mara	umrla	3.5.1964.

V O Z N I R E D
 AUTOBUSI KOJI SAOBRAČAJU KROZ BEUŠEVAC
 S POLASKOM IZ ZAGREBA

Autobusna linija	Pol. iz. Zagr.	Usputna mjesta	Saobraća od - do	Poduzeće koje vrši saobraćaj
Zagreb	6,15	Buševac 6,45 Sisak 7,45	Radni dan	AP Sisak
Zagreb	6,30	Buševac 6,57 Petrinja 8,10	Stalno	Slavijatr. Petrinja
Zagreb	7,10	Volika Gorica 7,25 Buševac 7,41 Sisak 8,15	Radni dan	AP Sisak
Zagreb	8,00	Buševac 8,27 Sisak 9,10	Radni dan	Slavijatr. Petrinja
Zagreb	9,30	Vol. Gorica 9,42 Buševac 10,01 Sisak 10,40	Radni dan	AP Sisak
Zagreb	10,45	Vol. Gorica 11,00 Buševac 11,16 Sisak 11,50	Stalno	AP Sisak
Zagreb	12,00	Buševac 12,25 Sisak 13,05	Radni dan	AP Sisak
Zagreb	13,00	Buševac 13,27 Petrinja 14,15	Radni dan	Slavijatr.
Zagreb	14,30	Vol. Gorica 14,45 Buševac 15,01 Sisak 15,35	Radni dan	AP Sisak
Zagreb	16,00	Buševac 16,27 Sisak 17,10	Radni dan	Slavijatr.
Zagreb	16,30	Vol. Gorica 16,45 Buševac 17,01 Sisak 17,35	Radni dan	AP Sisak
Zagreb	17,00	Buševac 17,27 Petrinja 18,15	Stalno	Slavijatr.
Zagreb	18,30	Vol. Gorica 18,45 Buševac 19,01 Sisak 19,35	Radni dan	AP Sisak
Zagreb	19,45	Buševac 20,17 Petrinja 21,00	Stalno	Slavijatr.
Zagreb	20,30	Vol. Gorica 20,45 Buševac 21,01 Sisak 21,35	Stalno	AP Sisak
Zagreb	21,00	Buševac 21,27 Sisak 22,10	Radni dan	Slavijatr.

AUTOBUSI ZA ZAGREB

Autobusna linija	Dolazak u Zagreb	Usputna mjesta	Saobraća od - do	Poduzeće koje vr. saobraćaj
Sisak	5,55	Sisak 4,45 Buševac 5,24	Radni dan	AP Sisak
Zagreb	7,10	Sisak 6,00	Radni dan	AP Sisak
Zagreb	7,40	Buševac 6,39	Radni dan	Slavijatr.
Zagreb	7,45	Petrinja 6,05 Buševac 7,13	Stalno	Slavijatr.
Kostajnica	8,10	Kostajnica 6,00	Stalno	Slavijatr.
Zagreb	8,10	Sisak 7,00 Buševac 7,52	Stalno	Slavijatr.

Petrinja 8,55	Petrinja 7,30	Sisak 8,00	Radni dan	AP, Sisak
Zagreb	Buševac 8,39	Buševac -	Radni dan	AP, Sisak
Sisak 9,10	Vol. Garic. 8,53	Buševac 10,09	Radni dan	AP, Sisak
Zagreb 10,40	V. Gorica 10,23	Sisak 11,30	Radni dan	AP, Sisak
Petrinja 12,40	Petrinja 11,00	Buševac 12,13	Radni dan	Slavijatra.
Zagreb 13,55	Sisak 12,50	Buševac	Radni dan	AP, Sisak
Petrinja 14,40	Petrinja 13,00	Sisak 13,30	Radni dan	Slavijatr.
Zagreb	Buševac -	Sisak 14,30	Radni dan	AP, Sisak
Petrinja 15,35	Petrinja 13,30	Buševac 15,10	Radni dan	AP, Sisak
Zagreb 16,40	Petrinja 15,00	Buševac 16,13	Stalni	Slavijatr.
Topusko 17,40	Topusko 14,00	Glina 14,25	Radni dan	AP, Sisak
Zagreb	Sisak, 16,30	Petrinja 15,20	Radni dan	Sisak
Petrinja 19,20	Petrinja 17,40	Sisak 18,10	Radni dan	Slavijatra.
Zagreb	Buševac 18,53	Petrinja 18,30	Radni dan	Slavijatr.
Topusko 20,15	Topusko 17,00	Glina 17,30	Radni dan	Slavijatr.
Zagreb	Sisak 19	Buševac 19,48		

" Z E T " RADNI DAN

Polazak iz glavnog kolodvora			Polazak iz Bušovca		
4,10	5,48	8,20	45,	6,40	9,05
13,00	15,00	19,55	14,00	15,45	20,38
5,15 7,20			6,00 8,05		
12,45 14,40			13,30 15,25		

NOĐPOLJA

PUTNIČKI VLAKOVI KOJI VOZE PREKO TUROPOLJA

Polazak u Zagreb	Turopolje	Sisak	Novska	Sisak	Turopolje	Zagreb
6,03	6,47	7,23	9,19	4,04	4,42	5,22
8,25	9,00	9,34		5,28	6,00	6,34
12,45	13,26	14,20	15,58	5,45	6,21	7,02
13,21	13,53	14,30		11,08	11,43	12,33
14,36	15,18	16,00		14,36	15,12	15,54
18,44	19,29	20,00		17,30	17,37	18,00
20,05	20,47	21,28	21,54	19,32	20,14	20,55
23,40	24,20	25,04	25,59	21,41	22,12	22,49

